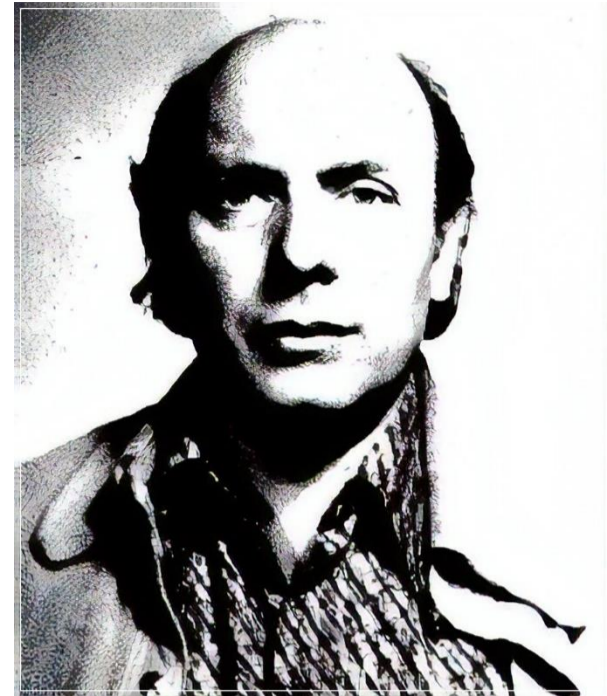

Dán Róbert (1936–1986) tanszékvezető 1980 és 1986 között

Dán Róbert művelődéstörténész, tanszékvezető egyetemi tanár, az irodalomtudományok doktora. Budapesten született 1936-ban, apja közel-keleti diplomataként részt vett a náci háborús bűnösök perében. Dán az ELTE Bölcsészettudományi Karán filológiai, valamint arab nyelv és irodalmi tanulmányokat folytatott, ahol 1960-ban szerzett diplomát. Bölcsészeti stúdiumaival párhuzamosan az Országos Rabbiképző Intézetben, majd az ELTÉ-n hebraisztikát is tanult.

Több élő modern és holt ókori nyelvet beszélt; ezt a tudását nemzetközi szinten kimagasló kutatásai során busásan kamatoztatta. Nevéhez fűződik több szenzációs felfedezés: Hollandiában például felkutatta Matthias Vehe-Glirius elveszettnek hitt főművét, a *Mattanjab*-ot és Tótfalusi Kis Miklós mintalapját az első nyomtatott grúz ábécével, amelyért magas rangú kitüntetést kapott a Grúz Tudományos Akadémiától. Hamburgban pedig a Seidel-féle *Origo et fundamenta religionis christianae* lappangó kéziratára talált rá.

XVI. századi irodalmi műveltségünk és az antitrinitárius ideológia héber forrásai című kandidátusi disszertációját 1971-ben védte meg. 1980-ban akadémiai doktori címet szerzett *Az antitrinitárius ideológiai mozgalmak a XVI–XVII. században. A szombatosok és Péchi Simon irodalmi munkássága* című értekezésével.

Pályáját az Országos Széchényi Könyvtárban kezdte, ahol 1960 és 1968 között tudományos munkatárs, majd 1968-tól 1970-ig a Könyvművészeti és Grafikai Gyűjteményben főkönyvtáros volt. 1971-től az ELTE Középkori Egyetemes Történeti Tanszékének tudományos munkatársa, később főmunkatársa lett, onnan helyezték át 1980-ban a Könyvtártudományi Tanszék élére, ahol még a tanév befejezése előtt átvette Babiczky Béla helyét. Dán Róbert élete derekán bekövetkezett váratlan haláláig, hat éven át vezette a tanszéket.

Tanszékvezetői kinevezése után két évvel publikálta átfogó koncepcióját az egyetemi könyvtárosképzésről, amelyben igen modern és hatékony oktatási programot fogalmazott meg. A tanulmány hivatkozott a IV. Könyvtárügyi Konferencia képzésre vonatkozó ajánlásaira, amelyek a szerző szerint jó alapot nyújtottak az egyetemi könyvtárosképzés tervezetének kialakításához. A Művelődési Minisztérium létrehozta a Könyvtáros Oktatási Állandó Bizottságot, amely szintén jelentős mértékben járult hozzá a tanszéki munka fejlesztéséhez.

Dán tanulmánya ismertette mindazokat a viszonyokat és lehetőségeket, amelyek a tanszék számára abból adódtak, hogy az ELTE Bölcsészettudományi Karának oktatási egységeként működött. Hangsúlyozta a kétszakosságból adódó előnyöket és a nyelvtudás szükségességét, ezen kívül felvázolta az oktatási program modulrendszerű koncepcióját. A tervezet kihangsúlyozta, hogy a modern könyvtárosképzés anyaga a hagyományos könyvtári tudományokból és a modern informatikai ismeretekből állítandó össze. Tanulmányaik végén pedig a hallgatóknak komplex államvizsga keretében kell számot adniuk az öt év alatt szerzett valamennyi ismeretről.